

GAZETA LWOWSKA.

W Poniedziałek

N^{ro}. 114.

6. Października 1825.

Wiadomości krajowe.

Uwiedomienia

C. K. Rządu krajowego.

Najjaśniejszy Pan najwyższą uchwałą z dnia 20. Lipca r. b. raczył na pokorne przedstawienie C. K. Kommissyi nadworney, stosownie do przepisów najwyższego uniwersału z dnia 8. Grudnia 1820 nadadź Franciszkowi Rautschek maystrowi blacharskiemu w Pradze, na przedmieściu Karolinenthal pod Nr. 42 mieszkającemu, pięcioletny przywilej na wynalazek latarni z parabolicznemi rewerberami, przy których w odległości 40 kroków czytać można, które przy najmocniejszym wietrze nie gasną, i do których wlecieć oleju lub oliwy nie potrzeba, jak do zwyczajnych latarni.

Kurs Wiedeński z dnia 26go Września: Obligacye długu Stanu 5 procentowe w M. R. 81 7/16. — Obligacye na pożyczkę do wygrania przez losy z r. 1820 za 100 ZR. M. R. — Obligacye na pożyczkę do wygrania przez losy z r. 1821 za 100 ZR. M. R. — Certyfikaty na pożycz. z r. 1821 za 100 M. R. — Kurs na Augsburg za 100 Kur. — Uso. — Moneta konwencyjna za 100, 249 7/8. — Akcye bankowe, jedna po 912 ZR. M. R.

Wiadomości zagraniczne.

Zjednoczone Stany Ameryki północney.

Względnie na wojnę prowadzoną między Hiszpanią i Francją postanowiły Zjednoczone Stany, że okręty obu wspomnianych narodów nawet ze zdobyczami wpływać mogą do północno-amerykańskich portów, lecz nie mogą w nich ani tych zdobyczy sprzedawać, ani powiększać zapasów swojej broni.

Zjednoczone Stany Ameryki północney ogłosiły, że handel niewolnikami uważają za morskie rozbójnictwo, że ze wszystkimi okrętami prowadzącymi taki handel, postąpią sobie jak z rozbójnikami morskimi, zachęcają oraz wszystkie Państwa, w których mają dyplomatycznych Agentów, ażeby naśladowały ich przykład.

Ameryka Hiszpańska.

Dowiadujemy się z gazet Meksykańskich z d. 27. Czerwca, z których wyiątki umieści-

ła gazeta Nowo-Yorkska z d. 9. Sierpnia, że prawni nad traktatem między Hiszpanią i Meksykiem. Reprezentanci Meksykańskiego Rządu i Kommissarze posłani z Hiszpanii zeszli się naprzód z sobą w Veracruz d. 28. Maia, gdzie okazawszy sobie swoje pełnomocnictwa, postanowili miewać schadзки w Xalapa. Tym celem d. 12go Czerwca zgromadzili się w wspomnionem mieście, Kommissarze Hiszpańscy odczytywali Reprezentantom Meksykańskim list długi, w którym opisano było wyraźnie, jak myśli Hiszpania o Państwie Meksykańskiem, a odpis listu tego posłano Rządowi Meksykańskiemu. Na posiedzeniu d. 14. żądał Don Guadeloupe Victoria, ażeby ma Hiszpańscy Kommissarze jasno wyłożyli zamiary Hiszpańskiego Rządu względem niepodległości Państwa Meksykańskiego, by uczynić koniec czczym wieściom krążącym pomiędzy ludem, jakoby Hiszpania co innego miała na celu. Kommissarze odpowiedzieli, że nie mogą dać lepszego dowodu o dobrym sposobie myślenia ich Rządu, jak tylko wyraziwszy to, że są uprawnieni przez niego, uznać niepodległość Meksyku. Na posiedzeniu d. 18go oznaymł D. Victoria, że zmuszony jest opuścić Xalapę, i pytał się, czyli Kommissarze zechcieliby podpisać tymczasowy handlowy traktat i pod jakimi warunkami przystaną na niego. Kommissarze odpowiedzieli, że pod takimi warunkami przystaną na zawarcie traktatu handlowego, jakie byłyby z korzyścią dla obu krajów. Na tem oświadczeniu skończyło się posiedzenie.

List z Veracruz datowany pod d. 10. Lipca wspomina, że Rząd Meksykański zawarł kontrakt z Kapitanem Angielskiego okrętu Rawlin względem odwiezienia Exceserza Iturbide do Liworno. Warunki włożone na Kapitana, ażeby prostą drogą płynął do Liworno są bardzo surowe. Pod żadnym pozorem nie może się oddalać od regularnego morskigo gościnnca. W podróży nie powinien zawiać do żadnego portu, a szczególnie do żadnego Hiszpańskiego, chyba że byłby największą potrzebą zmuszony. W przypadku, gdyby zagnany był potrzebą wplynąć z Iturbidem do innego jakiego portu oprócz Liwor-

))

no, nie powinien pozwalać Iturbidemu brać z sobą cokolwiek na brzegi, tylko to, co najpotrzebniejszy dla niego. Gdyby w przypadku wylądowania Iturbide zachorował, zalecono Kapitanowi, ażeby zwołał pierwszych lekarzy dla dania wyroku o chorobie, a gdyby zdaniem lekarzy chorey miał znowu wyzdrowieć, wolno Kapitanowi czekać na niego piętnaście, albo dwadzieścia dni. Rząd zdawał się obawiać, ażeby Iturbide nie uszedł do jakiego innego kraju, i dla tego przedsięwzięto takie środki przezorności, ażeby Kapitan nie czynił mu w podobnym zamiarze łatwości. Rodzina i świta Iturbidego, licząc w to 8 dzieci, składała się z 28 osób. Miał z sobą paradne sprzęty stołowe serwis i inne ruchomości, a jak się okazało, z inwentarza 15500 dollarów. Następującą uwagę dołączył Kommissarz rządowy do inwentarza. »Odkąd Don Augustyn de Iturbide oddalony został od rządu i oddano go pod dozór Don Mikolaia Bravo i jego wojska, wydatki obracane na niego, aż do wywiezienia go z kraju wynosiły 122000 dollarów licząc w to pierwszą wypłatę w Summę 25,000 doll. (która to summa składać będzie roczną wyznaczoną mu płacą, jeżeli wszystkie przepisane mu rozkazy wypełni.)«

Indyie Wschodnie.

Gazety Kalkuckie z d. 11go do 25go Marca przybyły do Londynu. W Madras dało się czuć d. 2. Marca trzęsienie ziemi, które rozciągało się za Nilgherry i krainę pograniczną, równie jak i po większej części wzdłuż brzegów. W Travancora równie jak i na wyspie Ceylonie czuli trzęsienie ziemi o 20 minut później.

Hiszpania.

Gwiazda z d. 14. Września umieściła, co następuje:

„Z Puerto de Santa Maria dnia 4go Września 1823.“

»Słychać, że dziś w wieczór nadeszły małe wojska nasze na wyspę Leonu od Santi Petri, naprzeciw Chiklany. Działo nasze, obrócone na Trocadero, wytoczone zostały na baterie, które od Chiklany zakładają. Wszystko ma być już do ataku gotowe; wojska nasze są pełną od żądy potykania się; nieprzyjacielskie straciły wiele odwagi.«

»Jeżeli zabrani w Trocadero dziś rano do Xeres poprowadzeni zostali; było ich jakich 1100, samych młodzieży, uchodzili oni za najlepsze wojsko rewolucjonistów.«

Daléj donosi:

„Z Puerto de Santa Maria dnia 5. Września o godz. 8. wieczor.“

»Stanęliśmy na tym punkcie, gdzie najważniejszych wypadków co chwila oczekujemy. Przeszłej nocy zaczęto już rzucać bomby na Kadyx, a to ze szczytu Trocadero; w niedługo udało się zapalić wielkie składy drzewa i gorzałki położone w bliskości zamku Puntales. Pożar trwał całą noc z d. 4. na 5ty i był tak gwałtowny, że przy świetle płomieni czytać było można. Wylądowanie, w którego obrótach ćwiczą się teraz wojska nasze, nastąpi jak najsprędzej; Jenerał Bourmont, ma być kierować lądowaniem, już odjechał; ani wątpię o pożytecznym skutku.«

»Wczoraj przybyło dwóch parlamentarzy, dziś zrana sam Jenerał Alava; (a zatem nie sprawdziło się, że z rozkazu Stanów powieszony został); zdumiał się on widząc wszystko w pogotowiu do lądowania. Nie zadługo po przybyciu tego Jenerała Stanów, wyprawił J. Królewio. Moś, Jenerała Xięcia Guiche Parlamentarzem do Kadyxu. Odjechał on o godz. 11., ale dotąd jeszcze nie powrócił.«

Gwiazda daty późniejszej (16. Września) udziela znowu następujących wiadomości o wielkiej głównej kwatery:

Puerto de Santa Maria, 6. Września 1823.

Od dwóch dni ustaly kroki nieprzyjacielskie; działa słyszeć się więcej nie dać, wszakże przygotowania do ataku, idą wciąż z wielkim pospiechem. Xiążę Guiche nareszcie powrócił; obiadować miał u Króla. *) Oddział obrotów wojennych zapewne ze stanowiska pod Korunną teraz zniesionego zawinął do zatoki.

P. N. Dowiedziałem się w tej chwili, że Xiążę, Wódz naczelny posłał do Kadyxu, Ultimatum; jeżeli w przeciągu, bardzo krótko oznaczonym, przyjęte nie będzie, kroki nieprzyjacielskie na nowo rozpoczęte zostaną. Dziś rano przybył tu jeszcze jeden Parlamentarz Hiszpański, atoli Jego Królewio. Moś nie chce żadnego przypuścić do siebie; obecność Króla w obozie Francuzkim i wkroczenie wojsk naszych do Kadyxu, są pierwsze warunki do wszelkich układów.

Daléj donosi Gwiazda tej samej daty z Andujar pod 5. Września: »Właśnie co nadeszła Hiszpańska sztafeta z Malagi z wiadomością, że Francuzi bez najmniejszego wystrachu, weszli nad 4. Września do Malagi. Riegowi, który przez dwa

*) Podług innego doniesienia także w Gwiazda u Valdesa,

naście dni prawie popelnia zgrozy niepoliczone, udało się, za zbliżeniem się wojsk Francuzkich, wsiąść na okręt z 1100, czyli 1200 ludzi i powleźć z sobą Zajasa. Kazał go na ostatni spód okrętu wrzucić, w zamiarze rozstrzelania go, gdy się znowu na ląd dostanie. Mieszkańcy Malagi wybiegli rojami naprzeciwko Francuzom i przyjęli ich jako wyhawców.

Dziennik Toulouzki umieścić następujący list okólny: Baron d'Eroles, Prezydent Królewskiego Sądu najwyższego (*Audienzia*), udzielił listu okólnego datowanego pod d. 25. Kwietnia tymczasowemu Juncie Hiszpanii i Indyi. Ten list okólny zawiera pięć artykułów, gdzie między innymi punktami wyznaczono także karę za nieposłuszeństwo, a to na tych Hiszpanów, którzy oddaliwszy się z oyczyzny służąc wprzód w wojsku i będąc umieszczonymi przy Rządzie konstytucyjnym, nie stawili się w przeciągu miesiąca, licząc od dnia obwieszczenia tego edyktu. Ponieważ Rejencya pod d. 30. Czerwca nakazała powtórnie wykonanie niniejszego postanowienia, przeto Sąd najwyższy ogłasza, że ochraniając tych, którzy się Xiążęcin Jegomości poddali, nporne przy zdaniu swoim obciążonych z tym większą surowością karać będzie, niezważając wcale na łagodność, z jaką Rząd oycowski Jego Król. Mości postępuje sobie z tymi, którzy podczas trzechletniej rewolucyi udali się na bezdroża. W skutku tego, po wysłuchaniu Królewskiego Prokuratora, postanowił Sąd niniejsze artykuły we wszystkich miejscach ogłosić publicznie przez Korregidorów, a gdzie tych nie ma, przez ich zastępców. (Tu następują artykuły, które opuszczamy.)

Monitor z d. 15. Września zawiera telegraficzne doniesienie Marszałka Laurystona do Ministra Woyny datowane d. 11. t. m., w którym czytamy, że d. 10. o 8mej godzinie wieczorem zaczęto sypać okopy przed twierdzą Pampeluną, które mają się rozciągać na 2,000 sążni, a będą oddalone na 200 sążni od twierdzy. Wojsko wystawione było na ogień kartaczowy, na powstałą burzę i deszcz ulewny trwający prawie 2 godzin. Cała linia równoległa pokryta była kulami i kartaczami. Mielśmy tylko małą liczbę ranionych. — Tenże Monitor umieścił także bulletin Jenerała Majora Hrabiego Guilleminot, datowany d. 5. Września z Puerto de Santa Maria, ale zawiera same tylko wiadome rzeczy.

»Restaurador zawiera następujące rozporządzenie datowane d. 26. Sierpnia z Puerto de Santa Maria: »Ponieważ Jego Królewic. Mość Xiążę Angoulême uwiadomiony

o tém został, że niektóre Władze Jego rozkaz wydany pod d. 8. Sierpnia (z Andujar) źle sobie wyłożyły, zlecił mi poczynić niektóre uwagi nad tym rozkazem. Życząc sobie Xiążę Jegomości, ażeby ustały wszelkie dowolne środki, chce jednakże dla korzyści krajów, ubezpieczyć władzę tak Municypalnych, jak i Sądowych urzędów, a to, ażeby zapobiedz występkom, niebezpiecznym publicznej spokojności, którą utrzymywać jest zamiarem rozkazu Xiążęcia Jegomości. Xiążę Jegomości nie myślał nigdy wdziierać się w tok sprawiedliwości, ścigającej powszechną zbrodnię, a względem której Sady zupełną moc swoją zatrzymują. Rozporządzenia wyroku z d. 8. Sierpnia nie innego nie mają na celu, jak tylko, ażeby w skutku danego słowa przez Xiążęcia tym zapewnić bezpieczeństwo, którzy ufając przyrzeczeniu Xiążęcia Jegomości opuścili nieprzyjacielskie szeregi; atoli też sama łagodność poprzedniczych występków, powinna być rękoiemni surowości, z którą nowe wykroczenia karane będą. Skutkiem tego powinni Francuzcy Kommissarze nie tylko zupełną zostawić wolność Sądom, którym się podług prawa przynależy ukaranie na przyszłość wszelkich nieposłusznych i nieporządki wzniecających, lecz także w porozumieniu z miejscowymi Władzami powinni sami starać się o utrzymanie publicznego pokoju. Co się zaś tyczy rozporządzenia objętego §. 4. a poddającego Gazety pod dozór dowódców wojsk Francuzkich, w tém nie było innego zamiaru, jak tylko ten, by przeszkodzić, ażeby do Gazet nie przyjmowano żadnych artykułów, któreby rozjątrzały stronnictwa, lub odbierały wszelki skutek środkom przedsiębranym przez Xiążęcia Jegomości, powstając osobicie bądź we względzie działań wojskowych, albo przeciw przywróceniu pokoju w Hiszpanii, lub uwolnieniu Króla Jmci Katol., tym głównym przedmiotom usiłowań Xiążęcia Jegomości. — Dowódcy Francuzcy powinni się porozumieć z Hiszpańskimi Władzami, ażeby podobnych artykułów nie umieszczano w Gazetach; gdyby zaś podług wszelkiego pozoru Władze Hiszpańskie nie słuchały ich uwag, jest więc rzeczą naturalną i słuszną, że dowódcy Francuzcy, których obchodzi postępy wojska powinni przeszkodzić, ażeby podobnych nie umieszczano artykułów. — Raczyć WPan cywilnym i wojskowym Władzom swojego obwodu, iakoż Francuzkim dowódczom pod Jego rozkazami będącym oznajmić powyższe objaśnienia, z których nie będzie można zapoznać prawdziwego sposobu myślenia Xiążęcia Jegomości.«

Wielka Brytania i Irlandya.

Mówią, że Rząd z troskliwości ku Kapitanowi Parry myśli mu podestąć okręt z żywnością. Morze w tamtych okolicach aż do Linstopada nie bywa okryte mocnym lodem.

Rossyjski główny Konzyl w Londynie, Pan Dubaczewski, ogłosił przez *Gazety* rozkaz nadesłany mu od jego Dworu, na mocy którego od każdej osoby w służbie Cesarza będącej, czy to od Rossyjanina, czy obcego żądane będzie następujące oświadczenie: »Ja niżej podpisany upewniam, że nie należę do żadnej wolno-mularskiej loży, ani do żadnego tajemnego związku, ani w Rossyjskiem Państwie, ani w żadnym innym kraju, i obiecuje nigdy do podobnych towarzystw nie należeć.« Co się zaś tycze tych osób, które już są wolnemi mularzami, albo w jakimś innem towarzystwie, muszą zobowiązać się na piśmie, że takich związków zrzekną się na całe życie. Każdy bądź cywilny, bądź wojskowy urzędnik, który w przeciągu wyznaczonego czasu nie podpisze powyższego oświadczenia, od téj chwili przestanie być policzony pomiędzy służących Rossyjskiej Koronie.

W ł o c h y.

Z Rzymu o teraźniejszym Konklawe odbieramy następujące dalsze wiadomości: »Kardynałowie, których było 34, udawszy się z kościoła Ś. Sylwestra wieczorem na Konklawe do Apost. Kwirynalskiego pałacu i połączwszy się w tymże samym pałacu z Kardynałami Naro, Haefelin i Guerrieri, wszyscy w *Croccio* (w wielkim fioletnym płaszczu z długim ogonem) ubrani, po trzykroć przedzwonieniu zgromadzili się koło 13 godziny (zegara włoskiego) w kaplicy Paulińskiej, gdzie miał Mszą Kardynał Dziekan della Somaglia, podczas której podał wszystkim Kardynałom wieczerzę Pańską, a ci przyjmowali ją parami mając białe stoly na *Crocciac*ch, Xięża sposobem Presbiterów, a Dyakoni sposobem Dyakonów. Po skończonem Mszy złożył Celebrant przed Ołtarzem suknią duchowną i wdział znowu kołnierz i *Croccio*, potem przed wspomnianym ołtarzem postawiono stół z ławkami dla Skrutatorów (zbierających głosy) i Rekognitorów. JX. Zache, Prefekt Obrzędów, odczytał głośno o zupełnem zamknięciu Konklawe i rozdano Kardynałom zwyczajne kartki wyborowe i księżeczki z Litaniemi, a po odśpiewa-

niu »*Veni Creator Spiritus*!« przez JX. Perugini, Biskupa Porfirskiego, Sakrystyana, ubranego w chorowój koszuli i w stule, zrobili przytomni tam Kardynałowie pierwsze *Scrutinium*, używając do tego kartek zapieczętowanych na wybory i innych praktycznych przepisów. Dnia tego samego na rozkaz Głównego Wikaryusza, della Genga, zaczęto we wszystkich kościołach odmawiać Kollektę *pro eligendo Summo Pontifice*, co trwać będzie przez cały czas brakowania Papieża. W przedpołudniowych godzinach dnia tego, nim się Kardynałowie na zwyczajne Skrutynium zgromadzili do Paulińskiej kaplicy, powołano wszystkich Konkławistów, lekarza i chirurga, do złożenia przysięgi, że będą zachowywać milczenie względem wszelkich czynności Kardynałom w Konklawie, którą to przysięgę składano w przytomności uwolnionych od nię Kardynałom. — Niedawno przybyli Kardynałowie Tommaso Arezzo, Biskup Sabiński i Fabricio Ruffo, pierwszy Dziekan Panny Maryi w Vialata, odwiedzili d. 3. Września kościół Watykański, a wieczorem ze zwyczajnemi uroczystościami weszli do Konklawie. Gwardya szlachty, która dniem wprzód towarzyszyła Kardynałom idącym w parady do Konklawie, stanęła przed drzwiami oddziałem. — Kardynał Oppizzoni, Arcybiskup Boloński, przybył do Rzymu dnia 4go Września wieczorem. — Dnia 3go, 4go, 5go i 6go byli w Konklawie naczelnicy Obrzędów Kardynałowie: della Somaglia, Biskup Ostyi i Velletri, tudzież Dziekan; Brancadoro, pierwszy z pomiędzy przytomnych Xięży i Consalvi, pierwszy z pomiędzy przytomnych Dyakonów. Gdy potem i Kardynał Ruffo wstąpił do Konklawie, objął godność Dyakona piastowaną tymczasowo przez Kardynała Consalvi.«

(Dokończenie nastąpi).

Królestwo Polskie.

— Z Warszawy d. 27. Września. —

Jego Królewicowska Mość Xiążę Wilhelm Pruski przybył dnia wczorayszego po południu do tutejszey Stolicy i stanął w przygotowanych dla Niego pokojach w Zamku Królewskim.

W Dziennikach Paryżkich czytamy, iż Król Francuzki dnia 19. Sierpnia mianował Kawalerem orderu legii honorowój, JP. Gadoskiego, Doktora Medycyny, Polaka.

(Do tego Numeru *Gazety* dołączony jest LVIII. Numer *Rozmaitości*.)